

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponkint, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorért 5 kr.
Nagyobb betűvel és több sorú hirdetések alku szerinti a legolcsóbb árértékűnek feltehető mindenki által megfizethető.

„Nyilér”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 20 kr.

Hirdetéseket felvételek a kiadó-hivatalban, KUTASI I. könyvszomszédságban, valamint ZICHMÁN H. közv. irodájában is.

Négy nélküli vagy kértmentesültek beküldött kéziratok nem vésztnek figyelembe.

Kéziratokat visszánem adnak.

Közlözetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre . . . . . 10 ft-kr.
Fél évre . . . . . 5 ft-kr.
Negyed évre . . . . . 2 ft-kr.

Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illetően minden közlemény foglaltat. Veszélyes és fölösleges közlemények bérmentesültenek.

Előfizetési helyben
TELEGDI K. LAJOS és IG. CSÁTHY K. RÓBERT könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvszomszédságban a postahivatalok úján.

TÁV

reben
venazzal szemben.

mben eszközöztetnek.
mas vagy kívánatra be

gy-szám-ban állanak a

TELEGDI K. LAJOS és IG. CSÁTHY K. RÓBERT

etekkel

TELEGDI K. LAJOS és IG. CSÁTHY K. RÓBERT

amát,

rasommal készült, és
ur arakon szolgálta-
kai, a legnagyobb ki-

és közönségnek

szolgája

ak József

kraktár

vevőimnek!

vevőimnek!

ER HENRIK.

AG ANNA.

rály-utca 26.

Feltámadunk!

A keresztény világ ma a remény ünnepét üli.

Arról beszélnek a harangok, ezen remény kétezer éves regéjét hirdeti Isten fölkelet szolgája, a remény dala zeng felénk a templom karzatáról és a remény derűje sugározza be szíveinket. Templom után pedig a midőn polgári lakunk békés szentélyébe térünk, mosolyogva szemléljük, hogy az öntözködés vidám zaja is ezt az ünnepet jelenti, arról beszélnek a gyermekeink kezében levő piros tojások és a gondos háziasszony is ezen ünnep hagyományos szokásainak hódol, midőn asztalunkra helyezi a húsvéti bárányt.

Itt a remény ünnepe — szép, vidám húsvét — a melyen feltámadott az emberek megváltója.

Valóban szükség volt és lesz az emberiségnek arra, hogy megváltói születessenek.

Nagy elmék, a kik helyettünk gondolkoznak, nagy szívek, a kik helyettünk éreznek és csak szíveik, csak szeressek — és megváltóknak bennünket, midőn eltévedtünk és elromlottunk! Élve többnyire nem ösmerjük fel, megkövesszük, megöljük őket; holtuk után értjük meg és azután imádjuk, ha nem is követjük.

A megváltók legnagyobbika volt Jézus Krisztus, kinek születése óta XIX század vált le az idő szövézékéről. Az ő születése órájától számítjuk a korszakokat, az ő korszakvédelésének eszközéről, a keresztéről nevezik magukat azon hitnek követői, a kinek kezében van a világ legnagyobb hatalma s a kik a világ műveltségének is legfőbb képviselői. Európa (bár hány hitfelekezetre oszolva) mégis egészen keresztény világ.

Legalább külsőleg az, mert a keresztény vallás lényegét, azt a szeretetet, melylyel a mi Megváltónk és Urunk Jézus Krisztus felelt az egész emberiségnek; a kinek édessé tette szeretete még a kereszt kihalálát is: azt nem találjuk a világban ma sem.

Pedig a kereszténység fája tizenkilenc százada, hogy elültetett. Legszebb gyümölcse lenne az emberszeretet, de az ma, tizenkilenc század múltán sem érett meg teljesen.

Háboruszkodó fajok és nemzetek; gyűlölködő és a viharoktól háborgó, büntekélyektől meglepett társadalom; a rossz mint uralkodó elem, a jó pedig gyöngy, gyuntól remeg és megsemmisüléstől; — szabadság, egyenlőség, testvériség csak jelzőül használva azok által, a kik e nagy eszmék vesztére törnek; új veszedelmek, új, eddig nem ösmeret célokért és eszközökkel küzdő forradalmak a láthatáron. . .

De minek folytassuk ezt a kétségbeejtő képet? Két, három nap múlva újra érezzük, hogy a jelenkor politikai és társadalmi életét hogy mossa, hogy tépi el lábaink alul az áradat . . . most, a holnap a pi nagy napon csakis a Megváltás örök nagy regéje töltse be szívünket.

Csak azt higgyük, csak azt reméljük mint emberek, mint keresztények, mint hazafiak és mint az önálló és független Magyarország ügyének bajnokai, hogy . . . feltámadunk!

Gáspár Imre.

A keresztény világ ma a remény ünnepét üli. Arról beszélnek a harangok, ezen remény kétezer éves regéjét hirdeti Isten fölkelet szolgája, a remény dala zeng felénk a templom karzatáról és a remény derűje sugározza be szíveinket. Templom után pedig a midőn polgári lakunk békés szentélyébe térünk, mosolyogva szemléljük, hogy az öntözködés vidám zaja is ezt az ünnepet jelenti, arról beszélnek a gyermekeink kezében levő piros tojások és a gondos háziasszony is ezen ünnep hagyományos szokásainak hódol, midőn asztalunkra helyezi a húsvéti bárányt. Itt a remény ünnepe — szép, vidám húsvét — a melyen feltámadott az emberek megváltója. Valóban szükség volt és lesz az emberiségnek arra, hogy megváltói születessenek. Nagy elmék, a kik helyettünk gondolkoznak, nagy szívek, a kik helyettünk éreznek és csak szíveik, csak szeressek — és megváltóknak bennünket, midőn eltévedtünk és elromlottunk! Élve többnyire nem ösmerjük fel, megkövesszük, megöljük őket; holtuk után értjük meg és azután imádjuk, ha nem is követjük. A megváltók legnagyobbika volt Jézus Krisztus, kinek születése óta XIX század vált le az idő szövézékéről. Az ő születése órájától számítjuk a korszakokat, az ő korszakvédelésének eszközéről, a keresztéről nevezik magukat azon hitnek követői, a kinek kezében van a világ legnagyobb hatalma s a kik a világ műveltségének is legfőbb képviselői. Európa (bár hány hitfelekezetre oszolva) mégis egészen keresztény világ. Legalább külsőleg az, mert a keresztény vallás lényegét, azt a szeretetet, melylyel a mi Megváltónk és Urunk Jézus Krisztus felelt az egész emberiségnek; a kinek édessé tette szeretete még a kereszt kihalálát is: azt nem találjuk a világban ma sem. Pedig a kereszténység fája tizenkilenc százada, hogy elültetett. Legszebb gyümölcse lenne az emberszeretet, de az ma, tizenkilenc század múltán sem érett meg teljesen. Háboruszkodó fajok és nemzetek; gyűlölködő és a viharoktól háborgó, büntekélyektől meglepett társadalom; a rossz mint uralkodó elem, a jó pedig gyöngy, gyuntól remeg és megsemmisüléstől; — szabadság, egyenlőség, testvériség csak jelzőül használva azok által, a kik e nagy eszmék vesztére törnek; új veszedelmek, új, eddig nem ösmeret célokért és eszközökkel küzdő forradalmak a láthatáron. . . De minek folytassuk ezt a kétségbeejtő képet? Két, három nap múlva újra érezzük, hogy a jelenkor politikai és társadalmi életét hogy mossa, hogy tépi el lábaink alul az áradat . . . most, a holnap a pi nagy napon csakis a Megváltás örök nagy regéje töltse be szívünket. Csak azt higgyük, csak azt reméljük mint emberek, mint keresztények, mint hazafiak és mint az önálló és független Magyarország ügyének bajnokai, hogy . . . feltámadunk!

valy a keresztény-zsidó házasságról kifejtett elveit. A kormány megbukván az 1883-ban beterjesztett, a vegyes házasságok rendezéséről szóló törvényjavaslattal, rövid időn legalább a külföldön kötött házasságok illetőleg számdékorik módokat létesíteni és ez okból az országgyűlés elé még az idén egy kizárólag az ügyre vonatkozó rövid törvényjavaslatot terjeszt be.

A virilisták nevezetékének összeállításánál felmerült visszasságok gyakori felszólásokra adtak alkalmat a törvényhatóságok részéről. A vidéken ugyanis a virilisták nevezetékének előlrol számított megfelelő számú egyéne eo ipso virilisi bizottsági tag s e szerint az adóösszeg mennyisége a virilisi jog gyakorlására nézve lényeges kritériumot képez. Szathmár városának kezdeményezésére azonban minden zavarnak vége lesz, a mennyiben a belügyminiszter kimondotta, hogy a fegyveradó és hadmentességi díj állandó egyenes adó jellegével nem bírnak, az általános jövedelmi pótdadó ellenben természeténél fogva épen olyan egyenes állami adó, mint a föld- vagy házadó s mint ilyen mindenesetre beszámítandó, miután a törvényhatóság területén elvezett jövedelem összes egyenes államadója, tehát az általános jövedelmi pótdadó is tekintetbe veendő. A cseledek, segédek és segédmunkások I. oszt. kereseti adója, miután ezen adónem a gazdára és munkaadóra rovatik ki, habár az adó befizetéséért első sorban ezek felelősek is, de másrészt azt a cseledek vagy segédek béréből levonni jogositják, a gazda vagy munkaadó adójába egyáltalán be nem számítható.

Bismarck hg. 70-dik születésnapja. Ferencz József király Bismarck hgnek, 70-ik születésnapja alkalmából, üdvözlő táviratot küldött. Kálnoky gróf miniszter és Taaffe gróf meleg hangon írt üdvözlő levelet küldtek a német kancellárnak.

Az angol alsóházban Harington marquis kijelenté, hogy az angol-orosz tárgyalások vitatása jelenleg nem kívánatos. A hadi kszületek nem jelentenek fenyegetőzést Oroszország ellen. Vigyázatlan nyilatkozat könnyen téves felfogást keltethetne és a jelenleg kiállításban levő békes megoldást kérdésessé tehetné. Az afghanistáni emir találkozásá Duffrin lordal, az emirrel kötött egyezmény határozott és végleges megállapítás érdekében is történik. — Az alsóház apr. 9-ig elnapolta üléseit.

Külföldi hírek. Franciaországban a kormányváltás Freycinetnek kabinet megalakítását illetőleg folytatott tárgyalásai nem haladtak előre. — Grévy — hirszerint — Brissont fogja kabinetalakításra felszólítani. — A francia-ak hínai háboru parancsnoksgát Tonkingban Boulanger tábornok veszi át, ki eddig Tuniszban állomásozott. — A spanyol királyi család f. h. 3-án az eső miatt nem jeleut meg — mint szokott — a templomban. A Correo szerint összeesküvést fedeztek fel a király ellen, melynek az alatt kellett volna kitörnie, míg a királyi család a templomban időzik. Nyolcz embert elfogtak; a nyomozás folyamatban van. — Mexikó háboruja. — Az elnök tudatta a kongresszussal, hogy valószínűleg háboru fog kitörni Guatemalával. — Granam tábornok azt táviratozza, hogy az angol csapatok délután ellentálas nélkül megszállották Teselah hegyét, mely mintegy két mérföldnyire van Tamaitól.

Miniszteri ellenzék.

Kemény Gábor báró, volt kereskedelmi és jelenleg közlekedésügyi miniszter, a parlamenti szünetet — a mint már érintettük — arra használta fel, hogy elment Erdély fővárosába, hogy ott ellenzéket csináljon annak a kabinetnek, melynek ő is tagja. Kisse különösnek hangzik és habár külső alakjára nézve talán nem, de tényleg ritkán desauvalta még miniszter kollegiát úgy, mint tette azt Kemény báró Kolozsvárott.

Az erdélyi gazdasági egyesület évi gyűlését tartotta és Kemény báró, mint az egyesület elnöke, ez alkalommal nagy beszédet tartott, melyet azért, mert sok igazságot tartalmaz, szépnek is lehet nevezni. A beszéd — melynek lényegesebb részeit más helyen közöljük — különösen a Nako-házban kelthetett meglepetést, mert ott van a kereskedelmi miniszterium és ennek politikája ellen irányult a beszéd.

Kemény báróról ösmeretes, hogy nem szívesen vált meg a kereskedelmi tárczától és csak a kényszernek engedett, midőn felcsereít a közlekedésügyi tárczával. Ebből tehát azt is lehetne következtetni, hogy a fájó szív szóllott belőle, mikor Kolozsvárott eiltette utódja politikáját. Beszélt ugyan a saját rezortjába tartozó dolgokról is, de csak úgy mellesken és a mit a közlekedésügyről mondotta volna Konstatálta például a nagy különbözetet a hazai

és a tengerentúli termény szállítási tarifái között és kijelenté abbéli óhaját, hogy a különbözet megszüntetessék. De hát tulajdonképen kitől várja Kemény báró ez óhaj teljesítését, tudtukkal ő a közlekedésügyi miniszter és így rendelkezik az ország vasuti hálózatának legnagyobb része felett. Ilyen apró megfeledekezés több van beszédeben és csak azért emlitették fel, hogy igazoljuk, miszerint Kemény báró még mai is annyira tájálaja megváltását a kereskedelmi tárczától, hogy nyilvános szereplésnél és nagyobb beszédeiben mindig a volt kereskedelmi minisztert halljuk és mellette hatterbe szorul a közlekedésügyi miniszter.

Ugy tudjuk, hogy fontos törvényjavaslatok, midő a vámnovella is, mielőtt a parlament elé kerülnek, mielőbb a miniszteri tanács által kell, hogy elfogadtassanak. Igen természetes, hogy a vámnovellát is jóváhagyta a minisztertanács, de Kemény báró kolozsvári beszéde után már tudjuk, hogy nem egyhangulag fogadtatott el a miniszteri tanács által, — mert a közlekedésügyi miniszter Kolozsvárott határozottan ellene nyilatkozott.

A miniszterek nyilatkozata mindig fontos, de Kemény báró beszédenek különösen az kölcsönöz nagy horderőt, hogy a gabnavámok ellen nyilatkozott, az ország második gazdasági egyesületében, tehát olyanok jelenlétében, kiknek — állitólag — érdekükben állanak a gabnavámok. Ovatos volt a miniszter, de elég világos figyelmeztetés volt beszédeben az a könynyedén odavetett megjegyzés, hogy a vámok nem mindig azokra előnyösek, kiknek érdekében behozatnak.

A beszéd egy másik nevezetesebb része az, melyben Erdély földbirtokosait azzal a kijelentéssel lepte meg, hogy igaz ugyan, miszerint az ország tulnyomó része ma még földművelésből él, de hát azért vannak Magyarországon földművelőkön kívül még kereskedők és iparosok is, és ebből az következik, hogy ha ma a kormány behoz bizonyos vámokat a földművelés érdekében, holnap kényszerítve lesz ugyanily rendszabályra a kereskedelem és ipar érdekében így ha áll is az a theoria, hogy a vámok folytán emelkedni fognak a gabnavámok, a gabnatermelők az esetleges többletet elfizetik majd a drágább iparüzemekre.

Erdekes Kemény báró felfogása a gabnaválságról, mely szerinte nem válság, hanem a fejlődés természetes következménye. A miniszter igen helyesen dedukta, hogy övrendszabályokkal nem lehet a bajon segíteni, mert az, a mit most válságnak neveznek az egy oly állapot, mely tartós fog maradni és vámkokkal csak ideiglenes állapotokat lehet megszüntetni. De ha a közlekedésügyi miniszter perhorreszkálja a vámokat, hát mivel akar segíteni a földművelésnek kétségteletlenül sanyaru helyzetet? Erre is megtaláljuk a választ a kolozsvári beszédeben, de ez a válasz olyan közönséges, olyan mindennapias és demokratikus, hogy ha mi mondanók, — a mit különben megtettünk — az egyedül üdvözítő vámok iránt lelkesülők táborá talán ki is nevetne, de komolylyá és fontossá válik, mihelyt egy miniszter ajkairól hangzott el: hogy a bajokon csak önségelylyel lehet és kell segíteni. Ezzel is a védvámok ellen nyilatkozott Kemény báró, mert a vámok, ha nem pénznyűgyek, az állami segély egyik leghathatosabb eszközeit képezik, de mikor a miniszter az önségelyt hirdeti, akkor nem akar állami segélyt és így nem akarja a védvámokat sem.

Ha még egyszer visszáidézük emlékeztünkben mindazt, a mit Kemény báró az erdélyi gazdasági egyesületben elmondott, csak az a megjözödes érleldhetik meg bennünk, hogy a közlekedésügyi miniszter elleni a védvámok javaslatot és ellenvetéseinek bizonyára kifejezést is adott a minisztertanácsban. Minisztereink azonban képviselőik is, és miután a vámnovella nem pártkérdés és így nem is képezhet kabinetkérdést, vajjon nem várhatók-e el Kemény bárótól — nem a közlekedésügyi minisztertől — hanem az országos képviselőitől, hogy aggályának a vámnovella tárgyalása alatt is kifejezést adjon. Ez nem is lenne feltűnő, mert csak közelebb történt az osztrák Reichsrathban, hogy vallásügyi miniszter oly elveket fejtgetett és vallott, melyek csak is az ő privát elvei és melyeket a kabinet egyik tagja sem oszt.

Ha Kemény báró elhatározhatná magát ily lépésre, ha a képviselőházban kijelentené, hogy nem ért egyet a törvényjavaslat betervezésével, ezzel el lenne dölve a vámnovella sorsa. Evek előtt, vagy jobban mondva, a Tiszakabinet előtti miniszteriumok egyes tagjai igen gyakran hozzászóllottak oly törvényjavaslathoz is, melyeket nem ök nyujtottak be. Vajjon nem hozhatná-e újra be e szokást Kemény báró azzáltal, hogy a vámnovella tárgyalásánál elmondaná kolozsvári beszédét? M. P.

Magyar ifjuság.

Debrecze n, apr. 4.

A magyar ifjuságnak legnagyobb szkösege volna az a ngolo k nevelési rendszerére és — engedve a felsőbb korok és körök felől áradó áramlatnak — egészen franczia életet el. Léha, könnyelmű, felületese, elvhajhászó — a nélkül, hogy a francziak jó tulajdonságaival is rendelkeznek.

Az oxfordi és cambridgei egyetemi polgárok által évenkint tartatni szokott evezőverseny — olvasom a lapokban — mult szombaton folyt le a Putney és Mortlake közt levő Themse szakaszon. A felette kedvező időnek tulajdoníthatni, hogy a nézőközönség száma ezekre rugott. A világos és sötétek színek közti harc mai napig nem jön már olyan népünnepe számába, mint ezeltől tíz évvel s a felkesedés sem olyan nagy, mint volt hajdan. Az evezőverseny igen érdekes volt, miután mindkét párt egyenlő erők felett rendelkezett s a bizonytalan eredmény iránt nagy volt a kíváncsiság. Cambridge, mely a mult évben megnyerte a versenyt, az idén vesztésként hagyta oda a versenytér, mert Oxford három hajóhosszal könnyen győzött! 1829 óta, a mikor az evezőversenyeket behozták Oxford huszonháromszor és Cambridge tizennyolcszor győzött . . .

Milyen szép kép! milyen érdekes látvány lehetett az!

Es valóban — ennek pusztá olvasására is sajátoság ábránd lepett meg.

Azt álmodtam, hogy Sárospatak és Debreczen ifjusága találkozott valahol. És hogy e találkozások czelja volna minden évben az ifjuság szellemi és testi erejének nemes versenye.

A nagyerdő teres helyein testgyakorlatok folynak.

A főiskola imatermében a két főiskola theologusai folytatnak vallási vitákat, ékesszólási gyakorlatokat.

A torna-teremben folynak a vivőgyakorlatok, máshol ismét a magyar ifjuság különös hajlamaihoz képest — költészeti, szavaltati és szónoklati versenyek tartanak.

Mind két főiskola ifjai más-más színeket viselnek. Ugy van ez, a hogy a Disraeli regényeiben látjuk leírva!

Ugyan melyik főiskola lesz a győztes? Debreczen vagy Sárospatak?

... Mire a fontos kérdés eldőlné, az álom szépen elröppent.

A mi ifjuságunk most nem versenyez semmiért. Az igaz, hogy nem is kívánja tőlesenki. Még megomlanék a közösűgy furfangos szövetségébe, ha a Lajtha itteni részén (1) egy testben és lélekben erős, tehát függetlenségi törekvésre hajlandó, szabadság kivívására erő nemzedek képződne.

Formulát, igen sok formulát. Több oportunitizmust. Még több loyslitást. És mindenek felett sok, leg is legtöbb csuszát-mászást — ebben nevelik a magyar ifjuságot azóta, a mióta „az elnyomás evei” véget érték.

Anglia egyetemei tehát csak hagy rendezzenek evező-versenyeket a Themsen. Mi az ifjuságot nem ezeteltük a Tiszán, Tisza evezeteti a közös h a z a ideálja felé.

Allquis.

Országos kiállítás.

Budapest, apr. 3.

Hazánk közgazdasági fejlődése komoly forduló ponthoz ért, amint ezt számos megfigyeléssel méltó jelenség tanúsítja. Amit egy-két évtizeddel ezelőtt csak kevesen sejtettek, az ma már általánosan elismert, gyakorlati következményeiben pedig elenkeu érzett válság: szüksége van Magyarországnak fejlett iparra, hogy magát kulturálmaként fenntartsa. — Nemzeti iparunk kérdését nem tárt gyorsasággal égetővé tették a világtiacs járatások konjunktúra, amelyek követekezében a mi helyzetünk, mint meőgazdaságot mivelő ország tarthatatlanná vált; és az 1867. óta magunkra vállalt nagy pénzügyi kötelezettségek mellett nem áll többé módunkban, hogy visszahúzódjunk az előbbi őállapotba, pusztán

szükségeink hős megszorításában és életmódunk patriarchális egyszerűségében keresve...

E szempontból nézve az országos kiállítás a gyakorlati gazdasági politika egy nevezetes tette...

Közgazdasági életünknek egyenlő mértékű kérése s sürgetővé teszi a lappangó baj alapos felismerését...

A nagy kiállítási mű közgazdasági elemel, amennyiben már ma mérlegelhetők, azt a benyomást teszik a szemlélőre...

Még oly iparágakban is, amelyek létezéséről is alig volt a közvéleménynek tudomása, így például a szövő ipar...

A kiállításból merítendő önismeret hazánkra nézve nem lesz sem megszegényítő, sem levező hatású, de sőt — ennyi már most is biztosan mondható — inkább alkalmas lesz...

Az elő állatok nemzetközi időleges kiállításának egyik osztályát tudvalevőleg az ebek kiállítása fogja képezni...

Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására esztendőig az országos bizottság felkérte a fővárosi tanítóegylet...

Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására esztendőig az országos bizottság felkérte a fővárosi tanítóegylet...

Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására esztendőig az országos bizottság felkérte a fővárosi tanítóegylet...

Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására esztendőig az országos bizottság felkérte a fővárosi tanítóegylet...

Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására esztendőig az országos bizottság felkérte a fővárosi tanítóegylet...

Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására esztendőig az országos bizottság felkérte a fővárosi tanítóegylet...

A „Debreczen” megjelen naponként pntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak egy helyben mint vidékre: Egész évre 10 frt. Félévre 5 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr.

Hirdetések a legújabbosabb árak mellett a kiadók általános vételnek fel.

Szives bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési pénzeket hozzánk mind előbb beküldeni sziveskedjék...

Előfizetéseket és hirdetéseket a lap részére Debreczen (főp. Sz. Nagy Károly-ház) Kuti Imre nyomdájába küldendők.

Helyben előfizethető Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly urak könyvkereskedésében.

A „DEBRECZEN” kiadóhivatala.

Helyi hírek.

* E Kovács Gyula 25 éves jubileumát, Debreczenben tulajdonképen tegnapi napról, csütörtökön ünnepelték meg, mint Otthello, oly szép közönség jelenlétében...

„Művész hazája széles a világ.” Hol érző szívek vannak, ott a honja; De a hol ifjúságát áit le, Egy édes érzet oda visszavonja.

S az égi szikra, mely téged hevit, Fényét lelti Erdély bérz honára, It gyúnt föl egykor s Debreczenre ma Oly ánsan omlik hirtved sugára!

Légy edvöz imnempapodon! S a kik Társaid valának ifjú korban, ott még, Eléd járulunk, véldk Debreczen! Feléd szőljön — im fogadd — ez emlék!

Az alkalmilag kedveért a szónok „Eléd járulnak” helyett azt mondta, hogy „Ide küldenek” s a következő megszólítást használta: „Milyen tisztelt művész! szeretve tisztelt vendégünk!”

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

»DEBRECZEN»

politikai, társadalmi és közgazdasági hírlapra.

April 1-én új évfolyam kezdődvén, felhívjuk azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése lejárt, az előfizetést megújítására.

A »DEBRECZEN» TARCZÁJA.

„Kyri' eleison”

— Ista: Endrödi Sándor.

Kyri'eleison! Kőnyörög erőtünk! Christe eleison! kegyelmez minélünk! Kyri'eleison! Uram, légy irgalmas gyermeked tevédséi iránt.

A templom-bojtozatokat elfátyolozza a tömjenes levegő, itt-ott egy egy függő lámpa ég, olykor fellobban! ez az örök élet soha ki nem alvó lámpája, az örökkévalóság, a rettenetes gondolat, melynek iszonyu mélysége és magassága megszüditi az emberi szellemet.

A fölé boruló szentgyázvizek belevésnek a teli égből szürké felbőibe, a merész körvonalak egybefolyanak a köddel s az orgona sirása hasonlítanak kezd a mindenség faldokló, megfejthetetlen panaszához.

Előttem a szoltárok könyve, e szomorú könyv, melynek minden lapja egy egy sebnylás, minden sora felsikoltás, minden betűje könyv.

„Istén! figyelmezz segítségemre! Uram siess oltalmamra! Szegényedve távozzanak, kik inségemet gúnyolják! Én pedig szökőkűdő és szegény vagyok; isten, segélj meg engem! Segítóm és szabadítóm vagy Te, uram — te késsél!”

A sóét, mogorva bojtozatok visszaharagok! a jalkiáltást; a fájdalmas, szomorú szoltár-énekek összeolvadnak az orgona tompa zugásával: minden arcon megbánás, mindennél töredelme, gyász, az irgalomért kiáltó lélek fájdalmainak kiáradása.

Nem tudom: mással is megtörténik-e, vagy egyedül én bírok ama veszedelmes kiáltással, hogy ébren is álmodjam; hogy tekintem egyszerre, mintegy szellemintésre, belevészen a puszta légré s egymásra torlódd ködképeket lásson ott; hogy az orgonasíras és szolozsma-dalok, a bűnbánó szív és eles jelszavai közt egyszerre ne halljak semmi zajt, csak ama titkos zengés halk dallamát, mely ismeretlen lények sóhajtásait a látkör vizsgálós felhőin hal el, s hogy ugyanez ne

érezek semmi kellemetlent, csak ama mely esend áhitatát, mely a képezetemben feltűnő fátyolvilág árnyrajzaira ráborul.

Különös, csodás hangulatok ezek. Egy tévétel pillangó szárny-lebbenése tán felzavarna, egy átnyilazott madár gyors sikoja tán felebreztené: de e tompa, föld alól hangzó, gyászos zngás álmokba ringat.

S előttem van — szemem merev tekintete előtt — szilajvigalmu, pazsárfényű mult-lengű alakjaival, pohárcsengése zajával, szét-szórt virágaival. Előttem ama bál, melynek gyönyöreiből, elveiből é zárt csarnok oszlop-sorai alá menekültem. Az álom-jelenet újra lefoly szemem előtt és telkesedem a hiszág feltűnedező, elmuló csillámai közt. Szeretem a bálkat, a zajt, a mámor, a ködképes alakok és a szín miatt; szeretem ama kedves és pazar összevisszaságot, melyben nincs szabály, nincs semmi próza, mely nem egyéb, mint a szebb világok arczaúak visszaverődése; az illuziók hivalkodása és kacérsága; egy félig-homályos fedett búttör, melynek csillámos lapja csodásabbán csodásabb tüneményeket mutat. Zene-zaja, fényei, csábjai elverik gondolatomat; nem látom a mélységek örvény-kavargását, csak a felszín hullám- és sugár-játékait. E szinbe és pompába öltözött világ sokkal erőteljesebb és vidorabb, hogyssem meg ragadjon, de fényt szór szemembe, virágainak hulló lemporát szikrázni látom az előttem rengő levegőben s gyögyörködöm. Egy könyvű nyáregyőm az egész, melynek kodalakjai strún-gomolyogva jönnek, szállnak, elshunának a lélek tekintete előtt, a nélkül, hogy e tekintet kimozdítának merevségéből, vagy lenyűk titkaiból bármi keveset elárulnának.

Ugy érzem magamat, mintha e sugár-koszorúv tömekelgben fényemem kellene mind-dázt, a mi magamban tisztáék és jónak gondolok; attól tartok, hogy a kacér éjszaka megveszteget. Tetteim, szavaim semmi összefüggésben sincsenek szívemmel. Kétkedtem a pompában, anélkül, hogy e kételey fájdalmat okozza: nem hiszek e zajos gyönyör. Alháltságában, de bihetetlenségem mellett nem érzem magamat szerencsétlennek; eszem tudja, hogy a látszat személyében nem biztatig, de

szívesen fogadja az álmodat s lelkem a subanó, tovatűnő képek szinlétékán mulat.

Ah! csak egy pillanatil — aztán vége van. A merev tekintet előtt szétzakadoz a kép, a rózsás uszályok párányogokra bomlanak, a mosolygó arcokat durva stürség együvé kuszálja s beteg vonalakká tördeli; a visszabemlékezés folyama, mintha valami óriás gátha útkörött volna, egyszerre elakad. Megjelenik a rideg, kegyetlen ellentét s bizarr kifejezést váltogat a szentgyáz-csarnokok márványoszlopában, az oltárkövek mely értelmű felirátán, a templomlég tömjén-felhőiben s az örökeletet jelező lámpafény megrőt, vergődő világán.

A kacér hivalkodásokkal szemben zord magabaszállás; az orgák ékteleo zaja után csöndes szolozsma-hangok; gyönyöröző selegek helyett hideg márványmedencek telt viz-malaszájával; elő-ellőlánló, tánczot lejtő alakok nyomában porba boruló, áldozatos aszonyok, kiknek mellől koronit mely sóhaj szakad fel, mintha egy-egy régen raboskodó, bus-gondolat szabadulna ki földiségei nyúgeiből.

Kyri'eleison! Kőnyörög erőtünk! Uram légy irgalmas gyermeked tevédséi iránt! Anakreont Sapphó követi, Epi kurt Krisztus váltja fel az „Evoé!” ujjongásait elnyomja a „Memento mori” panaszá.

Hanul! hintek homlokomra. Átengedem lelkemet a hit édes bánatának; egy pillanatra feledem a bölcséket, kik már anyai ámatlan éjeit okoztak nekem s ama sivar tarokat, melyek megtagadják az élettől az ifuságot, a fájdalomnak megtiltják a könyvek: én szeretni akarok! én zokogni akarok! S mintha vámsai mennyei búvólet érintene: egyszerre megéppül bennem a gyermekkor boldog hitte; a sztriasztott, elzavart regék visszatérő melegét újra érezem; tudok imádkozni, lelkem halhatatlan! Az vagyok, a ki voltam akkor, midőn jó anyám először tette össze kezeit, hogy imádkozni tanítsom, midőn ragyogó, göngicselő hangon először rebegtem el a „jó isten” nevet, a tudatlan, egygűyű, de boldog gyermek vagyok újra, ki bizalommal csúng a mindenség rejteleye. „Szoktot ön imád ozni?” kérdi tőlem egy kedves, tiszta hang s én válaszul könyvezem emelem az égre szememet.

s oldalt bevésve a következő felirat „Emlékl Debreczeni Barátai és Tisztelői. 1885.” A Szóllóssy, helybeli ékzerész által kiállított, igen szépen sikerült emlékhöz járult az arany makkokkal díszített szép cserkoszoru, nemzeti színű szalagján a következő felirattal: „E. Kovács Gyula jubileumára, barátai és tisztelői, 1885.” E. Kovács Gyula meghatva vette át az emlékeket s kezét szorítva a küldöttség tagjaival, így szólott: „Legforróbb köszönetemet emelem, örök hálám!” — Ezután Kükemezey Vilma k. a. lépett elő s E. Kovács Gyulában az író és művész szót üdvözölte a szintársulat nevében. Így szólott: „Ünnepelt művész! Szeretett pályatársam huszontöt év óta a szimfóniáért s irodalom egyik kiváló harcossza, művelője vagyok! Elismerést, dicsőiséget szeretel azon deszákban, melyeken mi e pillanatban is tisztelgetél és szeretettel tekintünk rád. — Babérjai dat mint iró, magasztos szellemű költő, még hervadtalanabba tetted. — Fozadd e nap emlékeid pályatársaidól e csekélységet szívesen s engedje az Isten, hogy szimfóniáértünk s a magyar irodalom bészkeségére nagyon, nagyon sokáig élj!” — A társulat emléke szép ezüst tintatartó volt és azon arany toll, ezüst tollszárral: „K. Kovács Gyula 25 éves jubileumára, a debreczeni szintársulat.” — Ezután Boránd Gyula szíves nyújtotta át a színiégytel kaméliás borostyán-koszoruját, melynek a város színeit viselő, kétsége szalagját Debreczen város címere s a következő ezüst felirás ékesítette: „Debreczeni színiégyesület. 1885. April 2.” és „E. Kovács Gyula 25 éves jubileumára.” Ezután (a közben is sokszor felhangzott taps, éljenek és a zene-álta! huzott „tuss” után) a függöny legördült s a művész öltözőjében még egy kedélyes meglepetés is várta: egy 3 sonkából, díszítőből és debreczeni kolbászokból egybeállított és ékesen elrendezett gyűjtemény. Ezek az ékes erek vizont az ifj. Banki István jóhírű üztetéből kerültek ki. — Maga az előadás a törvénytörvény jelenetét vette kezdetét. Mondanunk sem kell, hogy E. Kovács Gyula, ki ma művészetének minden eszközt igyűbe vette, játékaival mely benyomást gyakorolt a kedélyekre, az előadás többi részét azonban a jubiliás alkalom iránti kegyeleltől — nem óhajtuk bírálást alá vonni. Desdemona, az utóbbi időben igen farszók szerepeket játszott Küssé helyett, Kükemezey Vilma játszotta, kiknek ez egyszersmind bucsufelépítő volt, Otthello föltmentését hozó velenzei küldöttét pedig egy egészen ösméretlen ur, kiknek borzasztó hangja E. Kovács Gyula ur mellett olyan volt, mintha az országgal kappan versengene. — E. Kovács Gyula a ma déli vonattal utazott el Kolozsvárra.

A husvét nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak!

A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

A husvétü nagy ünnep alkalmából boldog ünnepelést kívánunk nyájias olvasóinknak! A piros tojások és husvétü öntözés örömeibe ne vegyüljön semmi bánat, semmi fájdalom s töltse el mindnyájunk kebelét a feletámas magasztos reménye! — Mult számunkban említettük meg a kath. egyház husvétü szertartásainak rendjét. A ref. egyház nagytemplomban husvét első napján, Révész Bálint püspök, vagy gátlótatása eseten Szabó Mihály káplán tart szent beszédet, a

kistemplomban pedig K. Tóth ispotályi templomban szónokol K. Tóth. — Husvét másod napján a le-nokolnak: Révész Kálmán a na-ban, Illyés Eudre a kistemplom-Zoltán az ispotályi templomban. — jök, hogy a nagy-pénteki istenitis-gezték: a nagytemplomban nt. K. ur, a kistemplomban nt. N. e. m. e.

* Városi r. közgyűlés lesz Főtárgyair lesznek a városi 1885-számadások és az I. ker. k. lasztása.

* A deb. ref. egyház 1886. évi april hó 6-dik napján a kor közgyűlést tart. Tárgy: folyó.

* A dohánygyár épületének vonatkozó pályázatát már kiűzté dohánygyűlések központi igazgatóság fog e szerint Debreczenben egy-és-ségi szivargyártási és egy pipadő-épület, ez utóbbi gép és kazán szivarbél szárító épület, dohánygyá-ékező csarnok a munkások szám-gépesz-lak, orvosi rendelő és tőz-pus és hivataloszló lakása és re-zási szoba. — Mára ez e n-tember végéig lesznek befe-gigaz. épület, a gépezet, a hivati-kapus lakása, a többiek pedig ak-a miniszterium a költségvetést h-A költségvetésnek eddig vegleg-összege, 82,627 frt 30 kr. Ebb-a szeptemberig teljesítendő kömü-szobrász, ács, palaföld, lakatos é-los, mázó, ávages, bádogos, cser-festő, kárpitos és különféle ipar-nyelkerek vonatkozó részletek közlőzetni fognak lapunk számban s azok a helybeli doh-nyatában szemlélhetők. — Az épít-czeljából f. hó 25-én versenytárg-ugyanott, mire névze zártajánlat-d. e. 12 óráig fogad el a fel-őszintén örvendünk annak, hogy-ogye ennyire előrehaladt s rem-a megszűnt cukorgyár munkás-kaptak utóljára fizetést, ott állka-szesztelnek.

* A függetlenségi kör hely már jeleztek, holnapután husvét-ján felolvasás tartatik. A fel-cz e z e g János tanító ur leand, k-h e r e t r ó l” fog népszerű ny-ványoknál is kisérve felolvasás-felolvasást ajánljuk a kör tagjai-nak.

* Dr. Öreg János urak, kitűnő tanáranak nevé olvasakademia jelöltjeinek sorában. — szeti író Szilágyi Sándor-ténésznük ajánlja lev. tagul.

* Színházi hírek. M. o. s. d. (berger) Jakab színiigazgató társ-ban végkép feloszlott; a ho-tagok konzorciumot alakítottak-néküli tagok pedig a város-gyűlés segítségével távozhatna-ny az igazgatóság további foly-csájára” sincsen. — A bonyi-sulatunk kedvelt hős-szinesze, jő-fel az „Arany ember”-ben; je-lepte és egyszersmind jutalomaj-ajánljuk a közönség pártfogásá-ak.

* A nyiregházi csapli h-Debreczen határán átrouló z-zeti munkálatait 70,000 forin-m a n n Hermann helybeli, jő-nyerte el.

* Gróf Degenfeld József-kedves Ottó fia — a mint mel-teshünk — veszeljesen beteg-szülők hívására dr. Koranyi Fr-tanár és nagyhírű orvos ma-sunk a érkezett.

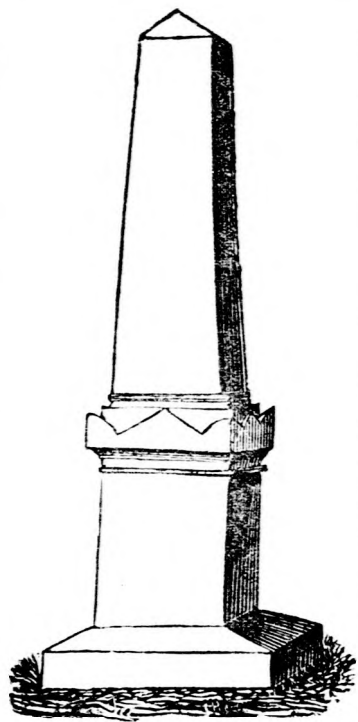
* 25 gázlámpa állítatik z-zelebb a nagyerdő fasorán.

* Egy hatvanutcai kon-Lengyel Imre, Komlóssy Arthu-urakkal) az iránt folyomodott a-közúti vasutat kiépíthessék a-dátó! a hatvan-utcai indóház-erdekével megegyező tervet-zőljük.

* Gyászhr. Kunze Imr-ennek neje Selmeicz Eteleka, gyer-Olga; Kunze Mária mint le-ferje Kasztl László és gyermek-ennek ferje Beudekfalvy Detr-zs, Emné, Sándor, László, M-ecze Albertné mint menyé Sz-ameik: Emma Iona, Eteleka, Alajos mint fia és ennek neje-gyermek: Mária, Angéla, Im-Erzsébet, Margit; Koller Sánd-remeklőben számos rokoni-morodott szívet tudtadják a jó-anyánkat előbb K u n c z e L á-ösv. Koller Antalné del. K. f-olyó évi april hó 2-án delul-éltelen, éltének 69-ik évebe-vedés után törtéti gyászok k-halott hült tetemei, a besze-évi april hó 4-ik napján delu-róm. kath. szertartás szeri-Miklóson a családi sírboltba-galornra tetetni. Az engedze-dozat folyó hó 7-én fog az-mutattai. Tetetlen, 1885. apr-lengien drága porai felett!

* Sorsolások aprilisba-sorsjegyek aprilis 1-jén: 1884-állásorsjegyek 100,000 frt,

A kegyeletes érzu-lethez!

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a kegyeletes gyászoló felek minden lehető kívánalmának pontos és gyors kielégítése czéljából

SIREMLEKKŐ-raktáramat
(placz-utca, Vecsey-ház)

a mely sok év óta t. megrendelők oh-jait teljese-
sen kielégítette,

ujjonan a legválogatottabb siremlékekkel
szereztem föl s üzleti előnyös összeköttetésemnél
fogva abban a kedvező helyzetben vagyok, hogy
raktáramból minden darabot gyári áron szolái-
hatok ki. Egyuttal tudatom, hogy mind helybeii,
mind a vidéki nagyerdemü közönség kényelme
tekintetéből

egy másik raktárt is nyitottam

helyben, kiskvárad utczaí 2102. szám alatti saját
házamnál, a vasúti iudóház közelében.

Mindkét raktáramban gyári áron kaphatók
s megrendelhetők: **vörös és szürke-gránit,** apó
szemecskéjü **fekete szyenith, világos és szürke,** ugyszintén **fekete és vörös-márvány.**

SIREMLEKEK és SIRKERESZTEK

mindenféle alakban, 15 frttól fölfelé, bármily nagyságban.
A siremlékek felállítását, ugy helyben, mint a vidéken, jutányos
árért teljesítem, valamint a sírítatok metszését bármely európai nyelven, **finom**
aranyozással vagy különböző színekkel eszközölöm.
Régi sírkövek újítását, új betük vésését s aranyozását elvállalom. Sírkő
szegélyek és vasrácsok,
esaládi, nemesi czimerek és sírdíszítések
vésése és aranyozása nálam olcsó árért megrendelhetők.
Gyors és pontos kiszolgáltatásért, ugy a vidékre való szállításért a
felelősséget magamra vállalom.
A t. közönségnek üzletem iránti elismeréséért s eddigi bizalmáért legmé-
lyebb köszönetemet nyilvánítom s továbbra is kérem nagybecsü bizalmát.
Teljes tisztelettel, Debreczenben, 1885.

Boros Sándor,
siremlékkő-raktár tulajdonos.

Szabó Lajos fiai

divat- és kézműáru üzletükben Debreczen, rózsatér
a tavaszi és nyári évszakra nagyválasztékban kaphatók:

Divatos női ruhakelmék, hozzá való **diszek,** bé-
lésnemtek; **kartonok, szatin, toile de belge** stb.
a legújabb mintákban,

Fekete selyem szövetek, szines atlaszok, bársonyok;
Vászon-, asztal- és ágyneműek, — himzéseek;
FÜGGÖNYÖK, BUTORKELMÉK, SZÖNYEGEK;

Gyászczikkek;
Fehér és szines kötőpamutok, csipke, szalag, gomb stb.

KOSZORU SZALAGOK,
Napernyök, esernyök,

Kitünő szabásu férfi ingek,
Jutányos szabott árak mellett.

Leány és fiu everlasztin czipők.

Lábbeli raktára	NEMES GÁBOR.	Városházal szemben.
<p>Női everlasztin czipők.</p> <p>Férfi everlasztin czipők.</p> <p>Női everlasztin czipők.</p>		
<p>Van szerencsém a t. közönséget értesite- ni, hogy a tavaszi és nyári idenyre üzletemet a legjobb anyagból készült lábbellekből igen du-an rendeztem be. Ajánlom különösen Everlasztin női-, férfi- és gyermek- czipőimet, melyek ugy jószágokra, mint jut- ányos árakra nézve figyelmet érdemelnek.</p> <p>Mérték utáni megrendések a legkitünőbb anyagból és szolid kivitel mellett teljesíthetnek.</p> <p>A n. é. közönségnek — üzletem iránt ed- dig tanusított pártfogásáért — kö- szönetet mondva, kérem azt ré- szemre továbbra is föntarteni.</p> <p>Tisztelettel NEMES G.</p>		
<p>Nagy választékban.</p>		

BZRORÁD J. REZSŐ
sárospataki malomkövei

Sárospatakon,
elvitázhatatlanul a világ első malomkövei. Mert a legfinomabb őrlésre ép oly jók, mint a
francia kövek; a **simaórlásra** pedig rendkívüli módon felülmúlják a francia köveket. Leg-
jobb bizonyítéka ennek az a körülmény, hogy még nyugot Németország részére is nagyon
keresettek, ahol egy pár sárospataki malomkő 150 márkával drágább, mint ott a francziák.
Tehát egészen alaptalan, ha itteni némely malomtulajdonos a köveket drágáknak találja,
ahol olcsóbbak, mint a francziák.
Megrendelések elfogadtatnak:
Brzorád J. Rezső kovamalomkő-gyárában Sárospatakon (posta-, vasut- és távirtda-állomás)
a honnan árjegyzékek kívánatra ingyen elküldetnek.
Mintán vállalom fenállása óta még soha-em voltam képes valamennyi megrendelést
a tulajdonképeni idény alatt június—októberben pontosan teljesíteni, — kérem bármimemü
szükségletre nézve a megrendeléseket lehetőleg minél előbb megtenni.
Mély tisztelettel
BRZORÁD J. REZSŐ.
Mogyorós. Utolsó posta Táth.

FALK OTTÓ

NŐI-, FÉRFI-
és
GYERMEK-CZIPŐ
nagy raktára

ARANY CSIZMÁHOZ
DEBRECZENBEN
czegléd-utczán
a városház épületében.

Van szerencsém a nagyérdemü közönséget érte-íteni, hogy a közelgő tavas i
idényre raktáramat a **legjobb anyagból készült lábbeli árukkal** igen dusan sze-
reltem fel. Különösen figyelmet érdemelnek
Everlasztin női-, férfi- és gyermek-czipőim,
melyek ugy jószágára, mind olcsóságára nézve, minden eddig áruba: bocsátottakat
felülmúlnak. — A nagyérdemü közönség eddigi becses pártfogásáért: köszönetet
nyilvánítva, fötörekvésem ezután is, mint eddig, oda irányuland, igen tisztelt ve-
vőimnek jó árakat olcsó áron szolgálhatni.
A nagyérdemü közönség szives pártfogását továbbra is kéri, tisztelettel
Falk Ottó.
Megrendelések mérték után és javítások, ugyszinte vidéki megrendelé-
sek gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

UJ ÜZLET.

Van szerencsém a közönség becses tudomására juttatni, hogy
Jóna Dániel és Társa
czég kötelékéből — öt évi együtt lét után — kiléptem s saját nevem alatt, a
nagyvárad-utczán **Aranyi-féle 2128. számú házban,** a kor igényeinek minden te-
kintetben megfelelő
lakatos műhelyt
rendeztem be.
Elvállalom s gyorsan teljesítek új épületekhez megkivántató minden
nemü **lakatos munkát,** továbbá: **sírkörítések,** valamint minden a **lakatos szak-**
mába vágó munkákat; — ugyszintén mindenemü **javításokat és átalakításokat.**
Főtörekvésem és igyekezetem oda fog irányulni, hogy szakmában
szerzett böismereteim és tapasztalataim folytán elvállalt kötelezettségeimnek, a
műhelyemből kikerült munkáknak ugy jósága, tartóssága, mint meglepő jutá-
nyossága által megfelelvé, a közönség nagybecsü bizalmát minél teljesebb mér-
tékben kiérdemeljem.
A közönség becses pártfogását kérve, — kiváló tisztelettel
Barta Mihály,
épület- és mű-lakatos.

Magyar levelező.

Egy kereskedő-segéd, ki az irodai munkálatokba tökéletesen jártas, szép írá-sal
bir, — különö-en magyarul jól tud levelezni, egy budapesti nagykereskedésben azonnal al-
kalmazást nyer. Ajánlatok a bizonyítványok másolataival Haasenstein és Vogler C. U. 2294-
szám alatt Budapestre küldendők.

A „BIKA” szálloda disz- és mellék-termeiben

DEBRECZENBEN
rövid ideig naponta látható a bécsi állandó
történelmi dombormü kiállítás,

melyben különösen kitünik
MUNKÁCSINAK feltünő remek festménye
KRISZTUS PILÁTUS ELŐTT
50 életnagyságu alakkal,

mely **London, Páris és Bécsben** ugyszintén a nemrégiben a **budapesti „Redoute”**
nagytermében volt kiállítva és egyhangulag mint a dombormüvek mesterműve
ismertetett el.
Azonkívül **BENOT és RIVIER** urak a párisi szépművészeti akadémia ta-
náraiktól különféle emberfajok gyűjteménye, koronázott fők disz egyenruhában és
nemzeti öltönyökben, ugymint a leghirnevesebb költők, művészek, államférfiak,
uralkodók és vitézek lóháton és gyalog a mult és jelen időből.
Nagymennyiségü mesteri kivitelü történelmi csoportok életnagyságban ko-
moly és vigjellemben vannak szemlére kiállítva.
Belépti-díj személyenként **40 kr.** Katonák őrmestertől lefelé és gyerme-
kek felét fizetik.
Nyitva van vasár- és ünnepnapokon d. u. 3 órától este 10 óráig, hétközna-
pon d. u. 5 órától este 10 óráig.

Tisztelettel
VELTÉE L.